

nisteriet, dette lod foretage en Undersøgelse, der blev ledet af Auditøren, og Resultatet deraf blev, at Leverandøren fik Ret, saa at han fik alt, hvad han havde forlangt af Penge, og modtog en Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 29. September 1908, i hvilken det udtaltes, at den paagældende Funktionær havde handlet ganske utilbørligt overfor ham, og at det var paalagt Generaldirektionen at instruere denne Funktionær om, at han i Fremtiden skulde gaa frem paa en ganske anden Maade ved Besigtigelsen, nemlig den Maade, som den paagældende Leverandør havde foreslaaet, og som en anden Funktionær i lignende Stilling anvendte et andet Sted. Skrivelsen ender med følgende — det er altsaa Trafikministeriet, der meddeler Leverandøren, at der er skrevet saaledes til Generaldirektionen —: „Med Tilføjende, at man vil give Generaldirektionen Lejlighed til senere at udtale sig med Hensyn til de Uoverensstemmelser, der ved Auditørens Undersøgelse ere godtgjorte at være til Stede mellem Generaldirektionens ovennævnte Erklæring af 21. Juli d. A. og de faktiske Forhold“.

Man vil se, at der først er et Paalæg til Generaldirektionen om at give den paagældende Funktionær Meddelelse om, at han skal benytte en anden Fremgangsmaade. Den paagældende Leverandør traf saa omtrent et Aar senere den paagældende Funktionær, de talte venligt sammen, og Leverandøren sagde til ham: De har vel faaet Paalæg om at forandre Deres Fremgangsmaade? — Nej, jeg har ikke faaet noget Paalæg. — Jo, det maa De have faaet, for det er meddelt mig, at Generaldirektionen skulde give Dem dette Paalæg. — Ja, saa maa jeg have glemt det, jeg kan ikke mindes noget om det. Det lyder lidt underligt, at i et saa gennemgribende Forhold, hvor der har været foranstaltet Auditørunder søgelse, skulde Manden have glemt, at han havde faaet et Paalæg. Jeg mener derfor, at der er nogen Sandsynlighed for, at han aldrig har faaet det. Og man vil bemærke, at Skrivelsen ender med, at Ministeriet meddeler, at man vil vende tilbage til de Uoverensstemmelser, der have været til Stede mellem Generaldirektionens Erklæring, der altsaa gik ud paa overfor Trafikministeriet at fremstille den

paagældende Leverandør som en slet Leverandør — altsaa en Usandhed, som har været fremsat af Generaldirektionen mod en Statsborger — og de faktiske Forhold. Disse Uoverensstemmelser vilde man senere vende tilbage til, og det er altsaa Uoverensstemmelser, som paa Forhaand vare — jeg understreger det — godtgjorte.

Man skulde tro, at der efter dette maatte ske noget, men den paagældende Leverandør har ikke hørt, at der er sket noget. Vi andre vilde dog vist mene, at naar der sker noget saadant som, at Generaldirektionen gør sig skyldig i Usandfærdighed overfor Trafikministeriet, maa Forhammeren falde, men den har ikke lydt ud til Befolkningen, og jeg antager derfor, at den ikke er falden.

Maa jeg, inden jeg slutter disse Udtalelser, sige, at jeg paa ingen Maade har villet ramme Embedsmændene i Almindelighed, endsige Statsbanernes Embedsmænd i Almindelighed. Jeg hører til dem, som mene, at vi maa have en myndig og fast Ledelse inden for Administrationen, og jeg kan Gudskelov føje til, at der indenfor Statsbanerne findes en Mængde fortrinlige Embedsmænd. Jeg har i enkelte af Kontorerne, f. Eks. i Tarifkontoret, hos Banebestyrere og i Driften ude i Landet truffet Folk, som jeg kalder Mønstre paa Embedsmænd. Men lige saa sandt er det, at der andre Steder findes Folk, som ere lige det stik modsatte. Jeg vil derfor endnu en Gang bede den højtærede Trafikminister om, at der maa blive kigget efter derude, saa at f. Eks. den Skiften af Ministre, der har fundet Sted, ikke fører med sig, at Sagerne et eller andet Sted blive glemt, og at der indføres en Nølerpolitik derude som den, det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) forleden Dag talte om, hvor Statsbanerne gemme Sagerne hen i Haab om, at der skal komme en ny Minister. Det kan ikke gaa an, at noget saadant finder Sted. Det er nødvendigt for Landets Skyld og ikke mindst for Embedsstandens egen Skyld, at der bliver rene Linier, at ikke blot Dygtighed, men ogsaa Retsindighed, Uegennyttighed, Upartiskhed og sidst men ikke mindst Forstaaelse af egen Begrænsning bliver sat i Højsædet. Dermed beder jeg den højtærede Trafikminister om at tage fat paa disse